

assi temma al. Teiseks Pinnitas ta ömnia
riki ja ehitatuggewad linnad Juda ma-
le. Sepärrast hoidis Jehowa ka rahholist
asja seál maal et ühtegi sõdda ei toušnud
ta wasto neil aastail, sest Jehowa andis
temmale hingada, et keik ta tõ piddi hääti
forda minnema. Sedda wisi maenit ses
temma fa vannad alinemad ja ütles neile.
Ehhitagem need linnad üles ja tehete
mürid sunna ümber ja tornid, wärramad
ja pomid, ni faua kui se ma weel meie ees
on, sest meie ollemie Jehowat onima Jum-
malat noudnud, meie ollemie tedda neud-
nud, ja temma on meile annud hingada
ümberkaudu ; ja neminaid ehitatid, ja se
laks neile forda. Alsal olli ka sõdda-wäg-
gi, mis filbid ja pigid kand's. Judasi kalm-
sadda tuhhat, ja Benjaminist, kes filpi
kandid ja aummo roivid ülestombada,
kaks sadda ja kahheksa künimed tuhhat,
keik ned vuid wäggewad mahwad meh-
hed.

Rui näud Alsa ennast sienda olli fin-
nitand ja walmistand, siis tousis ta wasto
üles Sera se Mora mees ühhe wäega,
mis tuhhat kord tuhhat, ja kolme saa
sba-wanfriga ja tulli Maresani. Ehenuud
kül ni suur hulk ta peale tulli, siiski ei far-
dand Alsa mitte, waid läks ta wasto, ja
mollemad seadid taplust Gewata orgus
Maresa jures. Ja Alsa hûdis Jehowa on-
ma Jummalala pole ja ütles : Jehowa ! se
ep olle middagi sinno ees, et sa aitad seddā,
kel ep olle rannio, selle wasto, kel valjo on ;
aita meid, Jehowa meie Jummal, sest sin-
no peale toetame meie ennast, ja sinno nim-
mel ollemie tulnud selle hulga wasto : sunna
olled Jehowa meie Jummal, ergo sago
sant innimenne joudo sinno wasto. Selle
palve peale lõi Jehowa need Morameh-
hed mahha Alsa eest, ja Juda eest, ja need
Mora-mehhed põggeneid ãrra. Ja Alsa
tas neid taaka onima rahwaga Kerarist
sadis,